

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

PLAÇA DEL POBLE

La seu de la justícia

De la pedra a la sorra, l'ombra de l'engany

Dilluns de la setmana passada, en un acte d'indissimulada propaganda, el Govern va organitzar un simulacre de col·locació de la primera pedra de la nova seu de la justícia. Simulacre perquè no hi hagué pedra i aquella pretesa col·locació fou substituïda per un parell de paletades de sorra: tot un símbol.

En aquell acte el president del Consell Superior de la Justícia, Enric Casadevall Medrano, va fer l'afirmació que "després de 25 anys es farà justícia a la justícia". ¿És a dir que fins ara no s'havia donat suport a la justícia? Això sembla que volia dir el president del Consell Superior.

La sensació que domina avui és que es pot dir tot i que, a més, res no importa. No ve d'un pam.

Fa cinc anys i mig que assistim a un espectacle informe de fal·làcies, és a dir de paraules disposades per engalipar, que es publiquen setmana sí, setmana també. Tant és així que, si badem gaire, ens ho acabem empassant com a veritats confirmades.

L'explicació donada per DA de l'acte de dilluns forma part d'aquest batibull d'enganys repetits.

El que fa ara el Govern de Toni Martí és intentar amagar que el procés d'endegament de la nova seu de la justícia va ser aturat, boicotejat, per ells mateixos l'any 2010. Ho van aturar els seus representants al Consell General –encapçalats ja aleshores per Ladislau Baró– votant reiteradament contra els crèdits extraordinaris presentats pel nostre Govern.

Uns crèdits extraordinaris que haurien permès iniciar els treballs previs a la construcció de l'edifici i que una estratègia política sectària va fer rebutjar.

Un any després, el febrer del 2011, un destacat fundador de DA, el cònsol de Canillo, Enric Casadevall Medrano, presentava la candidatura d'Antoni Martí per a les eleccions generals i poques setmanes més tard el síndic el nomenava president del Consell Superior de la Justícia.

Domina la sensació que es pot dir tot i que res no importa: no ve d'un pam

L'endegament de la seu de la justícia va ser boicotejada per ells mateixos el 2010

Així doncs no són admissibles les referències genèriques a l'existència d'un endarreriment injustificat i de responsabilitat llunyana.

Són ells que han trigat així gairebé sis anys –no pas 25– a fer el que qualifiquen de "justícia a la justícia". Jo diria que més aviat han hagut de reparar, amb la boca petita i dissimulant com sempre, les negatives conseqüències del seu engegament partidista. Si no haguessin desplegat estratègies de desestabilització del nostre Govern

haurien votat aquells crèdits extraordinaris l'any 2010 i aleshores de ben segur que dilluns passat ja haurien pogut inaugurar la nova seu de la justícia.

És una llàstima que fa sis anys la seva obsessió per fer fora el nostre Govern els fes perdre de vista que la justícia és un servei directe als ciutadans.

Ja l'any 2011 dèiem que la importància de la justícia no pot ser objecte de retòrica sinó que s'ha de tractar des d'un punt de vista d'estricta efectivitat.

I precisament per això, l'any 2010 ja era imprescindible la construcció immediata de la nova seu de la justícia, que, a més de suposar un estalvi considerable de despesa de lloguers, havia de permetre que el treball dels diferents actors de l'administració de justícia es pogués dur a terme en bones condicions.

La pregunta és: ¿per què no s'ha fet, durant cinc exercicis pressupostaris, tot el necessari per tirar endavant aquesta infraestructura necessària? Hi ha diverses respostes possibles, algunes fins i tot molt probablement són complementàries, però al capdavant el resultat es veia la setmana passada: ara, cinc anys després, es comencen a moure.

Val a dir que Toni Martí gaudeix d'una especial intel·ligència i un sentit força agut de la comunicació per anar convencent els altres que governar consisteix a no ser responsable de res. "Vint-i-cinc anys després!"